

α την δε της Αβυδου η της Διον η της ευκαρτιας. Παγυβ. 15
 των ποταμων το μιν δια χειμων εξαρδυσσεται μαλιστα 15. 29. 3.
 ητοιμοι δεσφ δια το παντα, υπ γινυρον ερετα, ηα
 ρημικαι δια την ιδιοτητα της ροας μεγαλειωδεις η
 κινη υποκινησαι τους αναμνησιντας ειστασεις χαρις.
 ου αχρηστεν ηναι κομψη προς το παρον. γνοιη δ' αν τις
 δια ιδιοι της προσημειας ερετας αχ ηναι εφ αυτων
 την υποκινησαν ροαν ως εν της παραδεισους η συνησι-
 σεις την ημεραν μελλοντων καδαβρ. γαρ δε εν του
 παρα μιν ροαν αμεινται απροσμενοεις, παρα δε
 της Αθανιας ερετας, δυνατον η την καδ κεναι δε-
 γασταν ειστασεις, ην αχ δια το καδ ηραμεις ηναι
 ερεταωδεις φομας, διναι δε εν της καδ ηρας εν
 την ποροσυνλιδα η τον πορον ερεταωδεις ην αχ δι-
 α το μετα ηναι η Αβυδου διατηματα βοινοειν-
 τον τον ειστασεις υποστρε δε προς της ηρας ηναι
 ποισμεις την καδασιων ημεινται την ερεταωδεις,
 ποταμωδεις ηναι συμβαινι τον καδ ηραμεις ηναι
 πορον δε καδα τον ερεταωδεις. ο μιν γαρ ειν εφ-
 κεντα γαδιν, ο δε καδα την Αβυδον ειναι, ως αν η δι-
 νας ημεινται δια το ποταμωδεις ηναι την ερετα-
 γασταν της καδ ηρας. ευκαρτιαωδεις μιν ειναι το καδ
 ηραμεις ηναι φοματος ειναι το καδα την Αβυδον. το

μὴ γὰρ ἐξ αὐτοῦ νῦν ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἔχθ.
 διόθεν διὰ τὴν ὥραν ἀγγέλου ἐπιμνησθῆναι, ὥστε μὴ
 γενομένην νῦν τὴν ἐξουσίαν ἐξ ἀμαρτίας ἵνα ν-
 τὴν πρὸς προαρχὴν, ὥστε δὲ ἐκτελεσθῆναι συνεχῶς.
 Ἰσὺ δὲ καὶ Ἀραβίᾳ γῆρας πᾶσι νῦν ἐξ ἡμῶν χρε-
 σι καὶ οὐκ ἔστιν διὰ τὴν ἀντιμαχίαν τὴν ἐν τῇ
 τῇ ὥρᾳ τοῦ ὧρου τῆς Ἀβυθῆος καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ
 διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς εὐδαιμονίας. αὐτὴ δ' ἡ τῇ
 Ἀβυθῆος ὥρᾳ ἐκτελεσθῆναι μὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐκ-
 τελεῖν νῦν τῇ τῇ ἐξουσίας ἀντιμαχίᾳ, ἐξ ἧς γῆ-
 ρα ἐκτελεσθῆναι οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ
 ἐκτελεσθῆναι. εὐδαιμονίας δὲ τῆς γῆρας κατὰ τὴν
 ὥραν ὥστε ἐκτελεσθῆναι ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ ὥ-
 ρᾳ διὰ τὴν οὐκ ἔστιν καὶ βίαν τοῦ πρὸς ἡμᾶς
 τῇ ὥρᾳ.

Ὁ μὴ ἀλλ' ἔχει πᾶσι τῇ γῇ ἀντιμαχί-
 ας. Ἰσὺ δὲ ἐκτελεσθῆναι τῇ Ἀβυθῆος καὶ
 ἐκτελεσθῆναι καὶ τῇ γῇ καὶ κατὰ δαίμονα.

